

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

z dnia 31 stycznia 1985 r.

w sprawie warunków, jakie powinny spełniać jednostki opracowujące plany zagospodarowania przestrzennego, oraz przygotowania zawodowego do wykonywania funkcji w zakresie projektowania w planowaniu przestrzennym.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Projekty założeń do regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz projekty tych planów przygotowują:

- 1) wojewódzkie biura planowania przestrzennego,
- 2) biura projektów posiadające pracownie lub zespoły wyspecjalizowane w zakresie planowania przestrzennego,

pod warunkiem zatrudnienia co najmniej jednej osoby

posiadającej uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym, o których mowa w § 4, zwane dalej „uprawnieniami”, i powierzenia jej funkcji projektanta planu.

2. Opracowania, o których mowa w ust. 1, w zakresie miejscowych szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą być wykonywane także przez osoby fizyczne posiadające uprawnienia.

§ 2. 1. Nadzór merytoryczny nad opracowaniami projektowymi w zakresie planowania przestrzennego, zarządzanymi przez jednostki i osoby wymienione w § 1,

sprawuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw planowania przestrzennego, urbanistyki, architektury i nadzoru budowlanego stopnia wojewódzkiego, zwany dalej „organem”.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ:

- 1) przekazuje materiały do planu,
- 2) kontroluje poziom i terminowość opracowań projektowych,
- 3) wstrzymuje wykonanie prac w razie stwierdzenia ich niskiego poziomu lub nieterminowego wykonania i wnosi o powierzenie ich innej osobie lub jednostce.

§ 3. Wykonywanie funkcji generalnych, głównych i starszych projektantów, projektantów i kierowników zespołów w jednostkach opracowujących regionalne i miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, którzy koordynują w ramach tych planów opracowania specjalistyczne, może nastąpić po uzyskaniu uprawnień do projektowania w planowaniu przestrzennym, przewidzianych w rozporządzeniu.

§ 4. 1. Do uzyskania uprawnień jest wymagane:

- 1) ukończenie wyższych studiów,
- 2) ukończenie studium podyplomowego planowania przestrzennego,
- 3) odbycie praktyki zawodowej w planowaniu przestrzennym,
- 4) złożenie egzaminu.

2. Wymagania określonego w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do osób mających wyższe wykształcenie techniczne o kierunku architektonicznym, jeżeli studia zakończone zostały pracą dyplomową z zakresu planowania przestrzennego, oraz osób, które ukończyły wyższe studia z zakresu gospodarki przestrzennej.

3. Praktyka zawodowa, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wynosi 3 lata.

4. W ramach praktyki zawodowej należy wykazać się wykonaniem co najmniej jednego opracowania projektowego z zakresu planowania przestrzennego, pozytywnie ocenionego przez Towarzystwo Urbanistów Polskich. Jeżeli opracowanie zostało wykonane w wojewódzkim biurze planowania przestrzennego, jego oceny może dokonać wojewódzka komisja urbanistyczno-architektoniczna lub rada naukowo-techniczna działająca przy organie. Za dorobek zawodowy może być także uznane autorstwo lub współautorstwo opracowania projektowego z zakresu planowania przestrzennego, nagrodzonego przez Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej.

5. Spełnienie wymagań określonych w ust. 1 pkt 1—3 powinno być potwierdzone odpowiednimi dokumentami.

6. Zaświadczenie o odbyciu praktyki zawodowej powinno zawierać:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia pracy w danej jednostce,
- 2) określenie charakteru zatrudnienia osoby ubiegającej się o uprawnienia,
- 3) wskazanie opracowań z zakresu planowania przestrzennego, w których dana osoba brała udział,

4) ocenę znajomości zagadnień związanych z projektowaniem w planowaniu przestrzennym, dokonaną przez bezpośredniego przełożonego.

§ 5. 1. Egzamin następuje na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie uprawnień, po przedstawieniu przez nią odpowiednich dokumentów oraz wniesieniu opłaty egzaminacyjnej.

2. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę w wysokości ustalonej odrębnie.

§ 6. 1. Egzamin składa się przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej.

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi znawcy zagadnień planowania przestrzennego:

- 1) z ośrodków akademickich i naukowych,
- 2) z Towarzystwa Urbanistów Polskich,
- 3) ze Stowarzyszenia Architektów Polskich,
- 4) ze stowarzyszeń naukowo-technicznych.

3. Zasady wynagradzania za udział w pracach komisji egzaminacyjnej zostaną ustalone odrębnie.

§ 7. 1. Egzamin obejmuje:

- 1) sprawdzian znajomości przepisów z dziedziny planowania przestrzennego,
- 2) ocenę umiejętności sporządzania programów z zakresu planowania przestrzennego i odczytywania wyników studiów i badań,
- 3) ocenę zdolności dokonywania syntezy opracowań stanowiących części składowe planu.

2. Egzamin jest pisemny i ustny.

3. Szczegółowa tematyka oraz regulamin egzaminu zostaną określone odrębnie.

§ 8. 1. Dopuszczenie do egzaminu następuje po ustaleniu przez komisję, że osoba zainteresowana spełnia warunki określone w § 4.

2. O terminie egzaminu przewodniczący komisji zawiadamia osobę dopuszczoną do egzaminu oraz członków tej komisji — nie później jednak niż na dwa miesiące przed tym terminem.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, nie przystąpiła do egzaminu w wyznaczonym terminie z przyczyn usprawiedliwionych albo uzyskała niepomyślny wynik egzaminu, przewodniczący komisji wyznacza termin następnego egzaminu.

4. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu termin następnego egzaminu może być wyznaczony po upływie co najmniej sześciu miesięcy od dnia przeprowadzenia poprzedniego egzaminu.

5. Złożenie przez osobę zainteresowaną egzaminu z wynikiem pozytywnym potwierdza komisja.

§ 9. 1. Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej stwierdza decyzją posiadanie uprawnień.

2. Osoba, która uzyskała uprawnienia, podlega wpisowi do rejestru prowadzonego przez Ministerstwo Administracji i Gospodarki Przestrzennej.

§ 10. 1. Uprawnienia mogą być cofnięte w razie wykonywania funkcji w planowaniu przestrzennym w sposób naruszający obowiązujące przepisy oraz zasady etyki zawodowej.

2. Decyzję o cofnięciu uprawnień podejmuje Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej na wniosek właściwego organu po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w § 6, oraz przeprowadzeniu rozprawy zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Osoba, której cofnięto uprawnienia, podlega skreśleniu z rejestru, o którym mowa w § 9 ust. 2.

§ 11. 1. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia:

- 1) były zatrudnione w wojewódzkich biurach planowania przestrzennego, w pracowniach lub zespołach urbanistycznych biur projektów bądź instytutach naukowo-badawczych i pełniły:
  - a) co najmniej przez 3 lata funkcje generalnego lub głównego projektanta albo kierownika biura, pracowni lub zespołu projektowego bądź
  - b) co najmniej przez 5 lat funkcje starszego projektanta lub projektanta, koordynując opracowa-

nia specjalistyczne w ramach planów zagospodarowania przestrzennego,

- 2) uzyskały uprawnienia rzeczoznawcy Towarzystwa Urbanistów Polskich w specjalności „zagadnienia kształtowania funkcjonalno-przestrzennego”,

posiadają uprawnienia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, po złożeniu udokumentowanego wniosku uzyskują decyzję Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej stwierdzającą posiadanie uprawnień oraz zostają wpisane do rejestru wymienionego w § 9 ust. 2.

§ 12. Osoby, o których mowa w § 3, zatrudnione przed dniem wejścia w życie rozporządzenia w jednostkach opracowujących regionalne i miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, a nie spełniające warunków określonych w § 11 ust. 1, mogą w terminie do dnia 31 grudnia 1987 r. wykonywać dotychczasowe funkcje bez posiadania uprawnień.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej;
W. Oliwa